

Tygodnik Parafii
pod wezwaniem
Objawienia Pańskiego
w Bliznem

Czwarta Niedziela
Wielkiego Postu
10.03.2013r.

TYGODNIK PARAFIALNY NR 48

epifania

WIELKI
POST
2013

CZYTANIA NIEDZIELNE: Joz 5,9a.10-12; Ps 34; 2 Kor 5,17-21

NIEDZIELNA EWANGELIA

Łk 15,1-3.11-32

Zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: «Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi». Powiedział im: «Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: "Ojcie, daj mi część majątku, która na mnie przypada". Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zbiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcie, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mię choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: "Ojcie, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem". Lecz ojciec rzekł do swoich sług: "Przyńście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył, zaginał, a odnalazł się". I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: "Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego". Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: "Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę". Lecz on mu odpowiedział: "Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginał, a odnalazł się"».

KOMENTARZ *Ks. Marcin Sz.*

Jak Jezus musiał pięknie mówić o Bogu, o Jego łasce i przebaczeniu, że ciągnęli do Niego celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Może dlatego, że Jezus nikogo nie

odtrącał, ale głosił naukę, która wpadała w ucho, zapisywała się w sercu, a przede wszystkim zmieniała człowieka. Zwłaszcza tego, który był chory, słaby i cierpiący.

A gdy nauka Jezusa wywoływała ferment, zwłaszcza wśród tych, którzy najbardziej powinni rozumieć Słowo, On opowiedział przypowieść. O czym? O miłosierdziu.

CIĄGLE OTWARTE RAMIONA OJCA

Młodszy syn pragnie zasmakować świata. Ma dosyć spokojnego życia i chce przygody. Wydaje mu się, że kiedy będzie miał pieniądze, będzie miał wszystko. Problem polega na tym, że on sam nie wie, czego chce. Jest znudzony tym, co ma i nie rozumie, jakim skarbem jest kochająca rodzina. Bierze swoją część majątku i rusza w świat. A kiedy roztrwonil wszystkie pieniądze, odkrył, że jest sam i że nie ma nikogo wokół niego, kto podałby mu rękę. Dopiero wtedy zrozumiał, co stracił. Ważne jest, że zobaczył swoją beznadziejność i wiedział, gdzie może szukać pomocy. Nie ma większej radości dla Boga Ojca niż powrót zagubionego człowieka.

Gdyby starszy syn był z ojcem z czystej miłości i w prawidłowej, szczerzej relacji, wówczas nie robiłby ojcu wymówek w stylu: „Oto tyle lat ci służy i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabał z przyjaciółmi.”

Na pewno lepiej jest nie odchodzić od Boga niż być synem marnotrawnym, ale bycie z Bogiem z przyzwoitości i tradycji tak naprawdę niewiele daje człowiekowi. Starszy brat może i miał trochę racji: to było niesprawiedliwe, że ojciec bez wymówek przyjął do domu marnotrawnego syna i jeszcze wyprawił huczną ucztę z powodu jego powrotu. Jednak dla ojca ważniejszy od sprawiedliwości był jego syn i zrozumiała jest Jego radość z odzyskania dziecka. Niepokojem napawa nie tyle postawa młodszego syna, bo on ostatecznie przecież wraca do domu Ojca i żałuje swoich występków (oby był zatem obrazem każdego z nas!). Niepokojem napawa postawa starszego syna, który cały czas był w domu Ojca, ale wyłącznie „fizycznie”, był jak płatny najemnik wykonujący bezduszenie swoje obowiązki. Takimi właśnie - wedle tej przypowieści - byli faryzeusze i uczeni w Piśmie, rzekomi duchowi przywódcy Narodu Wybranego. Starszym synem jesteś jakże często

my sami, gdy uważamy siebie za pobożnych i sprawiedliwych i gardzimy innymi, którzy odeszli daleko od Boga i Kościoła. Gdy z kolei oni się nawracają i chcą powrócić do jedności, drażni nas ich entuzjazm i zaangażowanie i zamiast uczestniczyć w ich radości, odwracamy się od nich.

Któż z nas jest bez grzechu? Któż z nas nie może odnaleźć się w tej historii? Możemy być jedynie na różnym jej etapie. Może właśnie odchodzimy, bo znudził się nam ten Ojciec i ten cały jego dom. Może właśnie zachłystujemy się przyjemnościami tego świata i odkrywamy, że można żyć bez Boga. A może już wiemy, że trudno jest żyć bez Ojca – zmieniliśmy perspektywę patrzenia, widzimy wszystko z poziomu koryta, świń i walki o strąki. Może wreszcie zatęskniliśmy za Ojcem? Zdecydowaliśmy się wrócić, choć dręczą nas jeszcze obawy i rozterki. Niezależnie od tego, na którym etapie jesteśmy, pamiętajmy, że Ojciec ma otwarte ramiona.

Grażyna

Radosnego dawcę miłuje Bóg

Gorzkie żale są popularnym zbiorem pieśni o Męce Pańskiej. Powstały w nurcie dawnych misterii, czyli przedstawień Męki Pańskiej, które w średniowieczu urządzano w kościołach. Autor Gorzkich żali jest nieznany. Po raz pierwszy ogłosił je drukiem ks. Wawrzyniec Benik, opiekun Bractwa Św. Rocha przy kościele Św. Krzyża w Warszawie, w roku 1707. Wydruk zatytułowany był *Snopek Myrry*. Jak wiemy, mirra to pachnąca żywica w proszku, jeden z darów, jaki trzej królowie złożyli Bożemu Dzieciątku. Dar mirry był zapowiedzią męki i śmierci zbawczej Chrystusa.

Nazwa Gorzkie żale pochodzi od pierwszych wyrazów pieśni: „Gorzkie żale przybywajcie, serca nasze przenikajcie”. Gorzkie żale wciąż śpiewane są we wszystkich kościołach w Polsce podczas Wielkiego Postu w ramach nabożeństwa pasyjnego w miejsce nieszporów. Nabożeństwo jest połączone z wystawieniem Naj-

świętszego Sakramentu, kazaniem pasyjnym i śpiewem suplikacji (Święty Boże). Jego tekst zachował oryginalne, staropolskie brzmienie.

Struktura tego nabożeństwa opiera się na strukturze dawnej Jutrni. Dzieli się je na Zachętę i 3 części. Rozpoczynają się Zachętą (lub Pobudką - analogia do współczesnego Wezwania) i wzbudzeniem intencji (czytanie). Następnie w każdej części znajduje się hymn i dwie pieśni (dziś w Jutrni są dwa psalmy i pieśń ze Starego Testamentu). Kolejne części odprawia się w odpowiednie niedziele Wielkiego Postu: część I (I i IV Niedziela Wielkiego Postu), część II (II i V Niedziela Wielkiego Postu), część III (III Niedziela Wielkiego Postu i Niedziela Palmowa).

Dzisiejsza niedziela jest **IV Niedziela Wielkiego Postu** i warto też temu poświęcić chwilę uwagi. Może pamiętamy,

jak jeszcze niedawno, w Adwencie zastanawialiśmy się, dlaczego szaty liturgiczne są różowe. Właśnie IV Niedziela Wielkiego Postu to drugi w roku moment, kiedy możemy zobaczyć w liturgii tę barwę szat. I tylko wtedy. Te dwa dni, dni radości. III Niedziela Adwentu - niedziela Gaudete, od łacińskiego radujcie się. A dziś - **niedziela Laetare** – radości, od pierwszych słów antyfony na wejście: *Wesel się, Jeruzalem!* A wszyscy, którzy ją miłujecie, śpieszcie tu gromadnie. Cieszcie się i weselcie, którzyście się smucili, radujcie się i nasyćcie się z piersi pociechy waszej. Uradowałem się, gdy mi powiedziano: *Pójdziemy do domu Pańskiego*.

Wielki Post to czas modlitwy, postu i jałmużny. Ale wiemy przecież, że radośnego dawcę miłuje Bóg (2 Kor, 9, 7).

Artykuły z cyklu „Obecność i uczestnictwo” w kolejnych numerach „Epifanii” Magda Jurewicz

Starość jako powołanie. Czy odpowiedziałeś?

Każdy okres życia człowieka wiąże się ze szczególnym powołaniem. Można zatem mówić o powołaniu do mądrego przeżywania starości. Powołanie wyznacza zarazem określone zadania. Jakie zadania stoją przed człowiekiem w podeszłym wieku?

Pierwsze to stopniowe wycofywanie się z aktywności zewnętrznej, aby bardziej być z Bogiem, pozostawiając przestrzeń do działania innym. W wielu rozmowach z osobami starszymi czy na emeryturze da się słyszeć: „proszę księdza ja na nic nie mam czasu: gotuję obiad, idę po wnuki, sprzątam i jeszcze...” wiele rzeczy, które tak absorbują czas. Czy są potrzebne aż w takiej ilości? Często natłok zajęć nie pozwala zupełnie na mój osobisty kontakt z Panem Bogiem, nie wspominając już o drugim człowieku. Czy to nie powinien być czas powolnego wycofywania się z takiej aktywności?

Kolejne zadanie to mądre wykorzystanie czasu, który jest wielkim darem etapu starości. Przeznaczenie go na znalezienie swojej przestrzeni działania, by móc służyć innym i być potrzebnym, o ile siły na to pozwalają oraz na zaangażowanie w apostolat

przez modlitwę i ofiarowanie cierpienia czy niedogodności podeszłego wieku. Często wśród osób starszych jest taka złość wobec siebie, że chciałoby się wiele rzeczy zrobić samemu, a zdrowie i siły na to nie pozwalają. Co wtedy robić? Odpowiedzialnie zaakceptować to, co mogę, a przede wszystkim wsłuchać się w głos Boga, ponieważ to On jest tym, który nas prowadzi przez całe nasze życie, a szczególnie przez jego koniec. Większość osób starszych często mało kojarzy z tego, co daje nam Kościół na każdy dzień. Ja sam jestem pełen szacunku i podziwu dla osób starszych, które swój dzień rozpoczynają od Mszy Świętej o godz. 8.00 albo kończą go o godz. 18.00 też Mszą Świętą, bo widać, że one dają się prowadzić Bogu, przede wszystkim włączając się w apostolat modlitwy i ofiary.

Ważne jest również wytrwałe i nieustanne dążenie do dojrzałości duchowej i ludzkiej. Często zastanawia mnie to, że osoby starsze w pewnym momencie zatrzymują się w swoim rozwoju duchowym (nie wiem, dlaczego tak się dzieje, ale może warto zdobyć się na autorefleksję, czy i ja się nie zatrzymałem), a przecież jest wiele

środków, które mogą mi pomóc w rozwijaniu i rozumieniu mojej wiary: choćby prasa katolicka, nawet nasza „Epifania” może nam otworzyć oczy na pewne sprawy, książka katolicka, rachunek sumienia czy lektura Piśma Świętego i wiele innych.

Starość to czas na podsumowanie swego życia, w tym na przezwycięzenie ewentualnych wyrzutów sumienia związanych z grzechami popełnionymi w przeszłości, na które jednak nie można patrzeć z perspektywy dzisiejszej dojrzałości. Jest to bardzo ważne, ponieważ wielu z nas, chrześcijan, nosi skryte w sercu urazy, niedomówienia, które nie zostały powierzone Bogu i Jego łasce przebaczenia.

Okres starości to w końcu świadome wchodzenie w rzeczywistość śmierci, co może doprowadzić do radykalnego nawrócenia ku Bogu i głębokiego życia religijnego.

Może więc warto zadać sobie pytanie, czy odpowiedziałem na swoje powołanie, które wiąże się z moją starością?

Ciąg dalszy rozważań jeszcze nastąpi.

Ks. Marcin

KATECHIZM NA ROK WIARY

Rozdział drugi

WIERZĘ W JEZUSA CHRYSYTA, SYNA BOŻEGO JEDNORODZONEGO

NR 423. Wierzymy i wyznajemy, że Jezus z Nazaretu, urodzony jako Żyd z córki Izraela w Betlejem, w czasach króla Heroda Wielkiego i cesarza Augusta I, z zawodu cieśla, który umarł ukrzyżowany w Jerozolimie za czasów namiestnika Poncjusza Piłata, w czasie rządów cesarza Tyberiusza, jest odwiecznym Synem Bożym, który stał się człowiekiem. Wierzymy, że „od Boga wyszedł” (J 13, 3), „z nieba zstąpił” (J 3, 13; 6, 33), „przyszedł w ciele” (1 J 4, 2), ponieważ „Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy... Z Jego pełni wszyscyśmy otrzymali - łaskę po łasce” (J 1, 14. 16).

KATOLICKIE WWW
fronda.pl
PORTAL POŚWIĘCONY

Frona znaczy „proca”. To narzędzie w rękach Dawida. To postawa. Tak piszą o nazwie i charakterze wydawanego od 17 lat kwartalnika jego twórcy. Portal, podobnie jak pismo, porusza szerokie spektrum tematów bardzo aktualnych i żywych, które są obecne w mediach, ale przedstawia je inaczej niż obowiązuje to w oficjalnym nurcie, a więc raczej z perspektywy konserwatywnej. Znajdziemy tu miejsce na kulturę, politykę, ekonomię, media, filozofię, rodzinę, historię.

MINI STRANCI

Ministranci rozpoczynają nowy etap przygotowania do posługi. Wraz z otrzymaniem nowych legitymacji ministranckich

mamy nowe stopnie posługi ministranckiej, których osiągnięcie będzie możliwe, gdy się zda egzamin z danych treści dotyczących posługi. I tak np. mamy: ministranta choralistę, ołtarza, księgi, światła oraz lektora i ceremoniarza. Ministrantom życzę sukcesów w zdobywaniu stopni ministranckich.

Ks. Marcin

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **10.03** – niedziela, po Mszy św. O go 10.30 spotkanie rodziców i dzieci kl. I, II, III, o g. 17.30 Gorzkie Żale, do kosza przy ołtarzu można składać dar serca dla potrzebujących, serdeczne Bóg zapłać wszystkim, którzy wspierali rekolekcje
2. **13.03** – środa, o g 18 modlimy się w intencji KZR
3. **15.03** – piątek, o g. 17 Droga Krzyżowa
4. **17.03** – niedziela, zapraszamy małżeństwa do podjęcia formacji we wspólnocie Domowego Kościoła
5. Konkurs palm dla rodzin uczestniczących we Mszy św. o g. 10.30

SPORT NEWS

Wiadro prądu wygrywa powiatowy turniej w siatkówkę

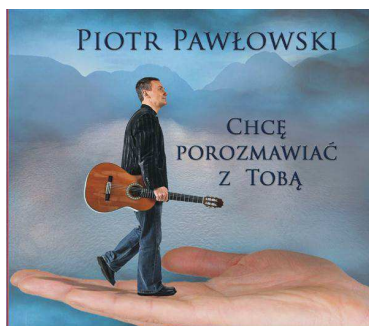
2 marca odbył się powiatowy turniej drużyn amatorskich w piłkę siatkową drużyn czteroosobowych. Najlepszą ekipą okazało się Wiadro prądu z warszawskich Jelonek, które w finale pokonało Paczaki z Ożarowa Mazowieckiego. Trzecie miejsce zajęły Same Gwiazdy z Leszna.

W nocy z soboty na niedzielę odbędzie się analogiczny turniej w piłkę nożną halową. Oczywiście nie zabraknie w nim KS Blizne, które będzie bronić zdobytego przed rokiem trofeum.

Autor: KK

Chrześcijańskie mp3

"Chcę porozmawiać z Tobą" - ballady chrześcijańskie.

Na płycie znajdziemy 10 nastrojowych utworów o tematyce biblijnej i dotyczącej osobistego życia z Bogiem. Zróznicowana w stylu: znajdziemy tu zarówno elementy muzyki gospel, reggae, bossa nova jak i stylizacje muzyki dawnej. Skład wykonawczy również rozmaity: od refleksyjnej pieśni z gitarą i akordeonem po wielki song z udziałem w wszystkich instrumentów i chóru. Bardzo zróznicowane instrumentarium: gitary, instrumenty klawiszowe, flety, akordeon, skrzypce, wiolonczele, instrumenty perkusyjne, itp.

(Wykorzystano materiały ze stron: www.szaron.pl/) Opracował: BI

Przeczytaj

BENEDYKT XVI - KARD. JOSEPH RATZINGER, Nauczmy się wierzyć

Książka Benedykta XVI przygotowywana była jako zbiór najciekawszych pism i wypowiedzi Papieża przeznaczonych na trwający Rok Wiary. Rozważania o wierze, fundamentalnej rzeczywistości każdego chrześcijanina, stają się ostatnim przesłaniem Benedykta jako papieża. W czasach kryzysu i rozmywających się wartości, w chwilach, kiedy rzeczywistość wydaje się ponad ludzkie siły, papież zachęca do przyjęcia postawy pokory, dzięki której można osiągnąć szczęście i wewnętrzny spokój. Otwiera przed nami perspektywę Wielkiej Nadziei - niosącej ukojenie, zdejmującej z człowieka ciężar samotności, a nawet głębokiej rozpacz, wewnętrznej pustki czy po prostu zagubienia.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.kmt.pl

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci, (wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

Droga Krzyżowa, piątek g.17.00

Gorzkie żale, niedziela g. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary złożone do koszyka

